

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero neljäkymmentä

Jeff Pippenger

2026-02-03

Luku neljäkymmentä

Pietari oli vertauskuvallisesti Kesarea Filippissä kolmannella hetkellä, matkallaan kohti Kesarea Maritimaa ja yhdeksättä hetkeä. Matteuksen ja Markuksen mukaan kuusi päivää myöhemmin Pietari, Jaakob ja Johannes olivat Kirkastusvuorella. Luukas sanoo kahdeksan päivää, Paniumin ja vuoren välillä. Helvetin porteilta, Kesarea Filippissä, ristin kuolemaan, pysähtyen matkalla Kirkastusvuorella. Kolme askelta Paniumista sunnuntailakiin. Kesarea alussa, vuori keskellä ja Kesarea lopussa. Helveti alussa, kuolema lopussa, ja Jumalan kirkkaus keskellä. Alfa-kapina, jota helvetin portit edustavat, ja omega-kapina, jota Jumalan Pojan kuolema edustaa.

Caesarea Filippi on perustus, sillä siellä Kristus osoitti sen Kallion, jolle Hän rakentaisi seurakuntansa. Kirkastusvuori on toinen askel, jossa temppeli saatetaan valmiiksi ja huippukivi asetetaan paikoilleen. Tuomion kolmas askel ristillä seurasi tämän jälkeen.

Ja hän sanoi heille: Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin ovat nähneet Jumalan valtakunnan tulevan voimassa. Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen korkealle vuorelle, ainoastaan heidät; ja hän kirkastui heidän edessään. Ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, ylen valkoisiksi kuin lumi; niin ettei kukaan vaatteidenvalkaisijaa maan päällä voi sellaisiksi valkaista. Ja heille ilmestyivät Elia ja Mooses, ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa.

Ja Pietari vastasi ja sanoi Jeesukselle: Mestari, meidän on hyvä olla täällä; tehkäämme kolme majaa: yksi sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Elialle.

Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, sillä he olivat kovin peloissaan. Ja tuli pilvi, joka varjosi heidät, ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä. Ja yhtäkkiä, kun he katsahivat ympärilleen, he eivät enää nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin heidän kanssaan. Ja heidän tullessaan alas vuorelta hän kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä he olivat nähneet, ennen kuin Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista. Ja he pitivät sen sanan mielessään, kysellen toisiltaan, mitä kuolleista nouseminen merkitsi. Markus 9:1–10.

Vuorella Pietari ehdottaa majan pystyttämistä Moosekselle, Kristukselle ja Elialle.

”Mooses kävi kuoleman kautta, mutta Mikael laskeutui alas ja antoi hänelle elämän, ennen kuin hänen ruumiinsa oli nähnyt katoavaisuutta. Saatana yritti pitää ruumiin hallussaan vaatien sitä omakseen; mutta Mikael herätti Mooseksen kuolleista ja vei hänet taivaaseen. Saatana riehui katkerasti Jumalaa vastaan ja syytti Häntä epäoikeudenmukaiseksi, koska hänen sallittiin riistää saaliinsa häneltä; mutta Kristus ei nuhdellut vastustajaansa, vaikka juuri hänen

kiusauksensa kautta Jumalan palvelija oli langennut. Nöyrästi Hän vetosi Isäänsä sanoen: 'Herra nuhdelkoon sinua.'”

”Jeesus oli sanonut opetuslapsilleen, että joidenkuiden niistä, jotka seisoivat Hänen kanssaan, ei tulisi maistaa kuolemaa, ennen kuin he näkisivät Jumalan valtakunnan tulevan voimassa. Kirkastusvuorella tämä lupaus täyttyi. Jeesuksen kasvot muuttuivat siellä ja loistivat kuin aurinko. Hänen vaatteensa olivat valkeat ja hohtavat. Mooses oli läsnä edustamassa niitä, jotka herätetään kuolleista Jeesuksen toisessa ilmestymisessä. Ja Elia, joka otettiin taivaaseen näkemättä kuolemaa, edusti niitä, jotka Kristuksen toisessa tulemuksessa muutetaan kuolemattomiksi ja otetaan taivaaseen näkemättä kuolemaa. Opetuslapset katselivat hämmästyksellä ja pelolla Jeesuksen ylhäistä majesteettisuutta ja pilveä, joka verhosi heidät, ja kuulivat Jumalan äänen kauhistuttavassa majesteettisuudessa sanovan: 'Tämä on Minun rakas Poikani; kuulkaa Häntä.'” Early Writings, 164.

Kirkastusvuori yksilöi kolme majaa. Mooseksen majan muinaisen Israelin alussa, Kristuksen majan sellaisena kuin sitä edustaa Hänen ihmiseksi tulemisensa, sekä sen majan, joka on sataneljäkymmentäneljä tuhatta, sellaisena kuin Elia sitä edustaa. Sataneljäkymmentäneljä tuhatta ovat ne, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Kristuksen toisen tulemisen. Vuori osoittaa sen kohdan, jossa sinetti painetaan sataneljäkymmentäneljän tuhannen päälle.

Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen maja pystytetään esikuvallista vastaavassa lehtimajanjuhlassa. Vuori yksilöi ne, jotka eivät maista kuolemaa, ja esittää kolme todistajaa siitä, että kun he näkevät Jumalan kirkkauden vuorella, se on esikuvallista vastaava lehtimajanjuhla.

Heidät nostetaan Elian majaksi, jota alettiin pystyttää vuonna 2023, jolloin sekä Mooses että Elia herätettiin kuolleista. Ensin laskettiin perustus, se ainoa perustus, joka voidaan laskea, ja tuo perustus on Kristus, kulma- ja peruskivi. Sitten asetetaan päätöskivi, mikä kuvaa niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimistä, kuten Kirkastusvuorella esitetään. Vuorella Pietari, Jaakob ja Johannes edustavat niitä, jotka eivät todella maista kuolemaa. Pietari kirjoitti myöhemmin, että pappisvaltakunta ovat ne, jotka ovat maistaneet, että Herra on hyvä, ja jotka olivat hengellinen huone. He maistoivat elämää, eivätkä sen tähden maista kuolemaa.

Jos olette maistaneet, että Herra on hyvä. Tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu ja kallis, ja rakentukaa tekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle otollisia. Sillä Raamatussa sanotaan: Katso, minä lasken Siioniin kulmakiven, valitun, kalliin; eikä se, joka häneen uskoo, joudu häpeään. 1 Piet. 2:3–6.

Sana, joka on käännetty ”hämmentyneiksi”, merkitsee ”hävetä”. Jäännöstä edustaa Pietari, ja heidän ilonsa asetetaan vastakohdaksi niille, jotka hylkäsivät myöhäissateen sanoman. Eräs avain sadastaneljästäkymmenestä neljästä tuhatta, sillä Pietarille annettiin valtakunnan ”avaimet”, on se ”kulmakiven pääkivi”, joka laskettiin Siioniin. Tuo kivi on vanhurskasten silmissä ihmeellinen ja Efraimin juopuneille loukkauksen kivi.

Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiven pääksi. Tämä on Herran teko; se on ihmeellistä meidän silmissämme. Psalmi 118:22, 23.

Jeesus viittasi näihin jakeisiin viinitarhaa koskevan vertauksen päätöksessä.

Jeesus sanoi heille: Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tapahtunut, ja se on ihmeellistä meidän silmissämme'? Sen tähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmät. Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu; mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa tomuksi. Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat hänen vertauksensa, he ymmärsivät, että hän puhui heistä. Mutta kun he yrittivät käydä häneen käsiksi, he pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana. Matteus 21:42–46.

Jokainen, joka ottaa vastaan perustavan sanoman, murskautuu, sillä Kallio on Kristus, ja evankeliumin työnä on nöyryyttää ihminen tomuun.

”Mitä on vanhurskauttaminen uskon kautta? Se on Jumalan työtä, jossa ihmisen kunnia pannaan tomuun ja ihmiselle tehdään se, mitä hänellä ei ole voimaa tehdä itselleen. Kun ihmiset näkevät oman mitättömyytensä, he ovat valmiit puettaviksi Kristuksen vanhurskauteen. Kun he alkavat ylistää ja korottaa Jumalaa kaiken päivää, silloin he katselemalla muuttuvat saman kuvan kaltaisiksi. Mitä on uudestisyntyminen? Se on sen ilmaisemista ihmiselle, mikä hänen oma todellinen luontonsa on, että hän itsessään on arvoton.” Manuscript Releases, osa 20, 117.

Jokainen, joka hylkää peruskiven, tuhoutuu, niin kuin tapahtui muinaiselle Israelille Jeesuksen viinitarhan vertauksen sovelluksen täyttymyksessä. Juutalaiset hylkäsivät Kristuksen; he hylkäsivät myös Mooseksen, sillä jos he olisivat uskoneet Moosesta, he olisivat uskoneet myös Kristukseen. He hylkäsivät Jumalan lain opettaen opinkappaleina ihmiskäskyjä. Kristus, Mooses ja laki ovat kaikki perustusta kuvaavia vertauskuvia, ja Kristus on ainoa perustus, joka voidaan panna; mutta Kristusta perustuksena esitetään monin vertauskuvin. Mooses ja laki ovat kumpikin tämän tosiasian havainnollistuksia. Kristus on ainoa perustus, mutta tämä merkitsee ainoastaan sitä, että muut perustukset Hänen profeetallisessa Sanassaan ovat yksinkertaisesti jonkin Hänen luonteensa puolen vertauskuvia.

Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. 1. Korinttolaiskirje 3:11.

Jeesus on Sana, ja sellaisena Hänen Sanassaan olevat säännöt edustavat Häntä itseään. Tämän vuoksi sisar White kirjoittaa, että kymmenen käskyä ovat jäljennös Kristuksen luonteesta. Hän on Ensimmäinen ja Viimeinen, ja kun Häntä esitetään tällä tavoin, se osoittaa, että Kristus havainnollistaa aina asian lopun yhdessä asian alun kanssa. Sanana Hän on myös ”Totuus”, ja totuus on profeetallinen kehys. Hän on Juudan heimon Leijona, kun Hän sinetöi ja avaa sinetit Sanastaan. Hän on myös kulmakivi, josta tulee huippukivi. Kulmakivi on yksinkertaisesti havainnollistus Hänestä perustuksena, eli heprealaisen sanan ”totuus” ensimmäisenä kirjaimena. Huippukivi on temppelin kruunaava työ, ja kun se asetetaan linjaan totuuden kehyksen kanssa, huippukivi on kaksikymmentäkaksi kertaa voimakkaampi kuin kulmakivi. Se, mikä on ihmeellistä

niiden silmissä, jotka ovat maistaneet, että Herra on hyvä, on se, kuinka totuuden kehyksen periaatteet, linjattuina kulma- ja huippukiven kanssa, osoittavat yhden niistä profeetallisista avaimista, jotka annettiin Pietarille.

Ensimmäinen kirjain alfa on yksi, mutta viimeinen kirjain omega on kaksikymmentäkaksi. Millerin jalokivet loistavat kuin aurinko, mutta kun likaharjamies kokosi jalokivet, ne olivat kymmenen kertaa kirkkaammat. Sen tunnustaminen, että profeetallisen linjan loppu on sama, mutta voimallisempi kuin profeetallisen linjan alku, on ”ihmeellistä”. Se on osa Kristuksen luonnetta; se on yksi niistä avaimista, jotka annettiin Pietarille sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sitomiseksi.

Pietarin ”hengellinen huone” on William Millerin unen arkku ja myös Malakian kymmenysten ja uhrilahjojen aitta. Kun taivaan ikkunat avataan, toinen ryhmä heitetään ulos huoneesta, ja toinen ryhmä heitetään arkkuun ja sille annetaan Jumalan voittoisan seurakunnan valkoiset pellava-asut.

Juutan kansa oli juhlallisesti ja julkisesti sitoutunut tottelemaan Jumalan lakia. Mutta kun Esran ja Nehemian vaikutus joksikin aikaa poistui, monet luopuivat Herrasta. Nehemia oli palannut Persiaan. Hänen poissa ollessaan Jerusalemissa pujahti esiin pahuuksia, jotka uhkasivat turmella kansan. Epäjumalanpalvelijat eivät ainoastaan saaneet jalansijaa kaupungissa, vaan saastuttivat läsnäolollaan itse temppelin esipihatkin. Sekaliittojen kautta oli syntynyt ystävyysuhde ylimmäisen papin Eljasibin ja ammonilaisen Tobian, Israelin katkeran vihollisen, välille. Tämän epäpyhän liiton seurauksena Eljasib oli sallinut Tobian asettua asumaan temppeliin liittyvään huoneistoon, jota siihen saakka oli käytetty kansan kymmenysten ja uhrilahjojen varastohuoneena.

”Ammonilaisten ja mooabilaisten Israelia kohtaan osoittaman julmuuden ja petollisuuden tähden Jumala oli Mooseksen kautta julistanut, että heidät tuli iäksi sulkea pois Hänen kansansa seurakunnasta. Ks. 5. Moos. 23:3–6. Uhmaten tätä sanaa ylipappi oli heittänyt ulos Jumalan temppelin kammioon varastoidut uhrin tehdäkseen tilaa tälle kielletyn kansan edustajalle. Suurempaa halveksuntaa Jumalaa kohtaan ei olisi voitu osoittaa kuin suomalla tällainen suosio tälle Jumalan ja Hänen totuutensa viholliselle.”

”Palattuaan Persiasta Nehemia sai tietää tästä röyhkeästä häväistyksestä ja ryhtyi viipymättä toimenpiteisiin tunkeilijan karkottamiseksi. ”Se pahasti murehdutti minua”, hän julistaa; ”sen tähden minä heitin kaikki Tobian huonekalut pois kammiosta. Sitten minä käskin, ja he puhdistivat kammiot; ja minä vein sinne jälleen Jumalan temppelin kalut ynnä ruokauhrin ja suitsukkeen.”

”Temppeliä ei ollut ainoastaan saastutettu, vaan myös uhreja oli käytetty väärin. Tämä oli omiaan vähentämään kansan anteliaisuutta. He olivat menettäneet intonsa ja palonsa ja olivat haluttomia maksamaan kymmenyksensä. Herran temppelin varastokammiot olivat puutteellisesti varustetut; monet laulajista ja muista temppelipalveluksessa toimineista, saamatta riittävää toimeentuloa, olivat jättäneet Jumalan työn ryhtyäköön työhön muualla.

”Nehemia ryhtyi työhön korjatakseen nämä väärinkäytökset. Hän kokosi yhteen ne, jotka olivat jättäneet Herran huoneen palveluksen, ”ja asetti heidät paikoilleen”. Tämä herätti

kansassa luottamusta, ja koko Juuda toi ”viljan, viinin ja öljyn kymmenykset”. Miehet, jotka ”oli havaittu uskollisiksi”, asetettiin ”aarrekammioiden hoitajiksi”, ”ja heidän tehtävänään oli jakaa veljilleen”. ”Profeetat ja kuninkaat”, s. 669, 670.

Kun Nehemia ”heitti Tobian ulos”, hän ennakoி Kristusta ajamassa rahanvaihtajat ulos tuosta samasta temppelistä. Kyse ei ollut ainoastaan temppelistä, vaan juuri siitä temppelin huoneesta, jossa kymmenykset säilytettiin. Kun filadelfialainen Eljakim korvasi laodikealaisen Sebnan, Sebna oli se rahastonhoitaja, joka heitettiin kaukaiseen maahan.

Näin sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala: Mene, käy tuon rahastonhoitajan luo, Sebnan luo, joka on hovin päällikkönä, ja sano: Mitä sinulla täällä on, ja keitä sinulla täällä on, että olet hakannut itsellesi tänne hautakammion, niin kuin se, joka hakkaa itselleen hautakammion korkealle ja louhii itselleen asuinsijan kallioon? Katso, Herra heittää sinut pois voimallisella heitolla ja kietoo sinut varmasti kokoon. Hän viskaa sinut väkivalloin kuin pallon avaraan maahan; sinne sinä kuolet, ja siellä kunnian vaunusi ovat häpeäksi herrasi huoneelle. Ja minä syöksen sinut pois virastasi, ja asemastasi hän vetää sinut alas.

Ja sinä päivänä tapahtuu, että minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilikian pojan. Ja minä puetan hänet sinun viittaasi ja vahvistan hänet sinun vyölläsi, ja minä annan sinun hallitusvaltasi hänen käteensä; ja hän on oleva isä Jerusalemin asukkaille ja Juudan heimolle. Ja Daavidin huoneen avaimen minä panen hänen olallensa; niin hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaa.

Ja minä kiinnitän hänet naulaksi varmaan paikkaan; ja hän on oleva kunnian valtaistuvin isänsä huoneelle. Ja hänen varaansa ripustetaan kaikki hänen isänsä huoneen kunnia, vesat ja versot, kaikki vähäiset astiat, malja-astioista kaikkiin ruukkuastioihin asti. Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, poistetaan naula, joka on kiinnitetty varmaan paikkaan, ja se hakataan poikki ja putoaa; ja kuorma, joka sen päällä oli, katkaistaan pois, sillä Herra on tämän puhunut. Jesaja 22:15–22.

Sinä päivänä, jona Sebna, tuo tyhmä laodikealainen, syöstään pois, annetaan Eljakimille voittaneen seurakunnan hallitusvalta. Kun Kristus puhdistaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen temppelin siitä roskasta, joka on peittänyt kalliit jalokivet, Hän osoittaa, että Hän ”peittäisi” ne, joita Sebna edustaa. Ennen kuin taivaan akkunat avattiin, jalokivet olivat roskan peitossa, ja kun roska heitetään pois, peitetään roska silloin häpeällä. William Millerin uni osoittaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen.

Arkku on Malakian varastohuone, Pietarin hengellinen huone ja Elian maja, jonka Pietari halusi rakentaa. Harjamies kuvaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimistä, kun Hän heittää jalokivet arkkuun. Malakia määrittelee koetuksen, joka osoittaa, että Jumalan kansa on totisesti palannut Hänen tykönsä.

Silloin ne, jotka Herraa pelkäsivät, puhuivat usein toinen toiselleen; ja Herra tarkkasi ja kuuli sen, ja muistokirja kirjoitettiin hänen edessään niille, jotka Herraa pelkäävät ja pitävät hänen nimensä arvossa. Ja he ovat oleva minun, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä kokoan jalokiveni; ja minä säästän heidät, niin kuin mies säästää omaa poikaansa, joka häntä palvelee. Silloin te jälleen näette eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee

Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele. Malakia 3:16–18.

Paluu on tämän katkelman avainsana, sillä Jumala kutsuu kansaansa palaamaan tykönsä, mutta Hän myös haastaa tuon kansan koettelemaan Häntä palauttamalla kymmenykset ja uhrit, ja on myös aika, jolloin vanhurskaat ”palaavat”, ja niin tehdessään he ”erottavat” viisaan ja tyhmän välillä. Ne, jotka pelkäsivät Herraa ja ajattelivat Hänen nimeään, ovat ne, joiden tulee olla sadanneneljäkymmenen neljän tuhannen lippumerkki.

Herran pelko on ensimmäinen koetus; näin ollen, kun kuudennessatoista jakeessa sanotaan: ”silloin ne, jotka Herraa pelkäsivät”, se viittaa takaisin profeetalliseen kertomukseen.

Teidän sananne ovat olleet kovia minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan? Te olette sanoneet: Turhaa on palvella Jumalaa; ja mitä hyötyä on siitä, että olemme noudattaneet hänen säädöksiään ja että olemme vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin edessä? Ja nyt me ylistämme ylpeitä onnellisiksi; niin, pahantekijät menestyvät; niin, nekin, jotka kiusaavat Jumalaa, pelastuvat. Malakia 3:13–15.

Malakia sanoo: ”ja nyt me kutsumme ylpeitä onnellisiksi.” Efraimin juomarit kutsutaan ”ylpeyden kruunuksi”, ja he ovat iloisia, kun he luulevat Mooseksen ja Elia, niiden kahden profeetan, jotka heitä vaivasivat, olevan kuolleet. He olivat niin iloisia, että lähettivät lahjoja toisilleen.

Ja heidän ruumiinsa makaavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisessä merkityksessä kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. Ja ihmiset kansoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansanheimoista katsovat heidän ruumiitaan kolme ja puoli päivää eivätkä salli heidän ruumiitaan pantavan hautaan. Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toinen toiselleen, sillä nämä kaksi profeettaa vaivasivat niitä, jotka maan päällä asuvat. Ilmestys 11:8–10.

Ylpeät ovat onnellisia 18. heinäkuuta 2020 alkaen kautta vuoden 2023. 18. heinäkuuta 2020 sanoma oli ”rohkea” ”Herraa” vastaan. 18. heinäkuuta 2020 emme tunnistanee, kuinka kauheasti olimme puhuneet Jumalaa ja Hänen Sanaansa vastaan. Pettyneinä astuimme viipymisen aikaan, jota kuvaa valitus: ”Turha on palvella Jumalaa; ja mitä hyötyä siitä on, että olemme noudattaneet hänen säädöstään ja vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin edessä?” Tämä on rinnakkainen Jeremian valituksen kanssa, kun hän havainnollistaa ensimmäistä pettymystä.

En istunut pilkkaajain joukossa enkä riemuiten; minä istuin yksinäni sinun kätesi tähden, sillä sinä olit täyttänyt minut suuttumuksella. Miksi on minun kipuni ainainen ja haavani parantumaton, joka ei tahdo parantua? Oletko sinä minulle tyystin kuin valheellinen puro, kuin vedet, jotka ehtyvät? Jeremia 15:17, 18.

Sanamme olivat jyrkät 18. heinäkuuta 2020 koskevan ennustuksen vuoksi, emmekä silloin tienneet, kuinka pahasti olimme kapinoineet. Pettymyksen hetkellä viivytyksen aika oli käynnissä, samalla kun toinen ryhmä suri ja toinen ryhmä iloitsi. Tässä yhteydessä Malakia toteaa:

Silloin ne, jotka pelkäsivät Herraa, puhuivat keskenään; ja Herra tarkkasi ja kuuli sen, ja muistokirja kirjoitettiin hänen edessään niille, jotka pelkäsivät Herraa ja pitivät hänen nimensä arvossa. Ja he ovat minun omani, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä kokoan

jalokiveni; ja minä säästän heidät, niin kuin mies säästää omaa poikaansa, joka häntä palvelee.

Silloin te jälleen näette, mikä ero on vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele. Malakia 3:16–18.

Vuonna 2024 saapui perustava koetus, jota kuvattiin Herran pelkona. Tässä koetuksessa tuli ilmi kaksi luokkaa, ja ryhmä, joka muodosti nämä kaksi luokkaa, oli usein puhunut keskenään säännöllisissä Zoom-kokouksissa koko noiden kolmen ja puolen päivän ajan. Herra kuunteli heidän keskustelujaan. Se luokka, joka pelkäsi Herraa, ajatteli Hänen nimeään: Palmonia, Juudan heimon Leijonaa, Alfaa ja Omegaa, Totuutta, Sanaa, Ihmeellistä Kielitieteilijää, kulma- ja päällyskiveä, Karitsaa, taivaallista Ylipappia, Temppeliä, Kalliota. Niiden, jotka pääsivät tuohon kirjaan, tulee olla jalokiviä kruunussa, joka edustaa kirkkauden valtakunnan lippumerkkiä. Kun Hän kokoaa nuo jalokivet, silloin he palaavat ja erottavat vanhurskaan jumalattomasta. Kun Hän heittää jalokivet lippaaseen, silloin käy ilmi, kuka on tyhmä ja kuka viisas.

Malakia kirjoittaa:

Palatkaa minun tyköni, niin minä palaan teidän tykönnne,

Mutta te sanotte: ”Missä suhteessa meidän tulee palata?”

Tuokaa kaikki kymmenykset varastihuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja koetelkaa minua nyt siinä, sanoo Herra Sebaot, ellen minä avaa teille taivaan ikkunoita ja vuodata teille siunausta ylenpalttisesti, niin ettei ole kylliksi tilaa sen vastaanottamiseen.

Aitta on lipas, ja kymmenykset ovat viisaat neitsyet. Aitta on Jumalan Sana, joka on asetettu uuteen totuuden kehykseen. Jalokivet, jotka pannaan tuohon lippaaseen, ovat niitä totuuksia, jotka liittyvät Keskiyön huudon sanomaan. Kymmenykset säilytettiin tiettyssä temppelin huoneessa, kuten Nehemian suorittamassa puhdistuksessa osoitetaan. Lipas ja aitta eli Pietarin hengellinen huone edustavat Jumalan temppeliä, ja jalokivet edustavat inhimillisiä temppeleitä, jotka ovat yhtyneet Jumaluuteen Korkeimman salaisessa suojassa. Inhimillisiä sanansaattajia ei voida erottaa jumalallisesta sanomasta. Jalokivet ovat sekä Jumalan sanansaattajia että myös se sanoma, jota he julistavat. Inspiraatio samaistaa usein sanoman ja sanansaattajan toisiinsa yhdistyneinä.

”Jumala on kutsunut kirkkonsa näinä päivinä, niin kuin Hän kutsui muinaisen Israelin, seisomaan valona maan päällä. Totuuden väkevällä halkaisijalla, ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomilla, Hän on erottanut heidät kirkoista ja maailmasta saattaakseen heidät pyhään läheisyyteen Itsensä kanssa. Hän on tehnyt heistä lakinsa haltijoita ja uskonut heille tämän ajan profetian suuret totuudet. Samoin kuin muinaiselle Israelille uskotut pyhät ilmoitukset, nämä ovat pyhä talletus, joka on välitettävä maailmalle. Ilmestyskirjan 14. luvun kolme enkeliä edustavat niitä, jotka ottavat vastaan Jumalan sanomien valon ja lähtevät Hänen välikappaleinaan kuuluttamaan varoitusta kautta koko maan pituuden ja leveyden. Kristus julistaa seuraajilleen: ’Te olette maailman valo.’ Jokaiselle sielulle, joka vastaanottaa Jeesuksen, Golgatan risti puhuu: ’Katso sielun arvoa: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.”’ Minkään ei tule antaa estää tätä työtä. Se on ajalle kaikkein tärkein työ; sen on ulotuttava yhtä kauas kuin iankaikkisuus. Rakkaus, jonka Jeesus

osoitti ihmisten sieluja kohtaan siinä uhrissa, jonka Hän antoi heidän lunastamiseksi, on vaikuttava kaikissa Hänen seuraajissaan.” Testimonies, osa 5, s. 455.

Seuraavassa artikkelissa alamme koota näitä käsitteitä yhteen.

”Elämäni viimeisten viidenkymmenen vuoden aikana minulla on ollut kallisarvoisia tilaisuuksia saada kokemusta. Minulla on ollut kokemus ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomista. Enkelit esitetään lentämässä keskitaivaalla julistaen maailmalle varoitussanomaa, jolla on välitön kosketus niihin ihmisiin, jotka elävät tämän maan historian viimeisinä päivinä. Kukaan ei kuule näiden enkelien ääntä, sillä he ovat vertauskuva, joka edustaa Jumalan kansaa, joka työskentelee sopusoinnussa taivaan maailmankaikkeuden kanssa. Miehet ja naiset, jotka Jumalan Henki on valaissut ja jotka totuuden kautta on pyhitetty, julistavat nämä kolme sanomaa järjestyksessään.

”Olen ollut osallisena tässä juhlallisessa työssä. Lähes koko kristillinen kokemukseni on kietoutunut siihen. On niitä, jotka nyt elävät ja joilla on samanlainen kokemus kuin minulla. He ovat tunnistaneet tälle ajalle avautuvan totuuden; he ovat pysyneet tahdissa suuren Johtajan, Herran sotajoukon Päällikön, kanssa.

”Sanomien julistamisessa jokainen profetian yksityiskohta on täyttynyt. Ne, joilla oli etuoikeus osallistua näiden sanomien julistamiseen, ovat saaneet kokemuksen, joka on heille mitä suurimmassa määrin arvokas; ja nyt, kun olemme näiden viimeisten päivien vaarojen keskellä, jolloin joka puolelta kuuluu ääniä, jotka sanovat: ’Tässä on Kristus’, ’Tässä on totuus’; samalla kun monien pyrkimyksenä on horjuttaa uskomme perustusta, joka on johtanut meidät kirkoista ja maailmasta seisomaan maailmassa omalaatuisena kansana, Johanneksen tavoin meidän todistuksemme on kuuluva:”

”Se, mikä oli alusta asti, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja mitä kätemme koskettaneet, elämän Sanasta; ... minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen julistamme myös teille, jotta tekin saisitte olla osallisia meidän kanssamme.”

”Minä todistan siitä, minkä olen nähnyt, minkä olen kuullut, minkä minun käteni ovat käsitelleet elämän Sanasta. Ja tämän todistuksen minä tiedän olevan Isästä ja Pojasta. Me olemme nähneet ja todistamme, että Pyhän Hengen voima on seurannut totuuden esittämistä, varoittaen kynällä ja äänellä sekä antaen sanomat niiden järjestyksessä. Tämän työn kieltäminen olisi Pyhän Hengen kieltämistä ja asettaisi meidät niiden joukkoon, jotka ovat luopuneet uskosta ja noudattavat eksyttäviä henkiä.”

Vihollinen panee kaiken liikkeelle repiäkseen juuriltaan uskovien luottamuksen uskomme pylväisiin menneiden sanomien kautta, jotka ovat asettaneet meidät ikuisen totuuden korotetulle perustalle ja jotka ovat vahvistaneet työn sekä antaneet sille sen luonteen. Herra, Israelin Jumala, on johtanut kansaansa ja avannut heille taivaallista alkuperää olevan totuuden. Hänen äänensä on kuulunut ja kuuluu yhä sanoen: Menkää eteenpäin voimasta voimaan, armosta armoon, kirkkaudesta kirkkauteen. Työ vahvistuu ja laajenee, sillä Herra, Israelin Jumala, on kansansa puolustus.

Ne, jotka pitävät totuudesta kiinni vain teoreettisesti, ikään kuin sormenpäillään, jotka eivät ole tuoneet sen periaatteita sielun sisimpään pyhäkköön, vaan ovat pitäneet elävän totuuden ulommassa esipihassa, eivät näe mitään pyhää tämän kansan menneessä historiassa, historiassa, joka on tehnyt heidät siksi, mitä he ovat, ja vakiinnuttanut heidät vakavina, päättäväisinä, lähetystyöhön antautuneina työntekijöinä maailmassa.

“Tätä aikaa varten tarkoitettu totuus on kallisarvoinen, mutta ne, joiden sydän ei ole särkyneenä murtunut kaatuessaan kalliolle, Kristukselle Jeesukselle, eivät tule näkemään eivätkä ymmärtämään, mikä totuus on. He hyväksyvät sen, mikä miellyttää heidän omia käsityksiään, ja alkavat rakentaa toista perustusta kuin sen, joka on laskettu. He imartelevat omaa turhamaisuuttaan ja omaa arvonuntoaan ajatellen, että he kykenevät poistamaan uskomme pylväät ja korvaamaan ne pylväillä, jotka he itse ovat suunnitelleet.”

”Tämä jatkuu niin kauan kuin aikaa riittää. Jokainen, joka on ollut Raamatun tarkka tutkija, näkee ja ymmärtää niiden juhlallisen aseman, jotka elävät tämän maan historian viimeisissä vaiheissa. He tuntevat oman riittämättömyytensä ja heikkoutensa ja pitävät ensimmäisenä tehtävänäään sitä, ettei heillä ole vain jumalisuuden muoto, vaan elävä yhteys Jumalaan. He eivät uskalla levätä, ennen kuin Kristus on muodostunut heissä, kirkkauden toivo. Minä kuolee; ylpeys karkotetaan sielusta, ja heillä on Kristuksen sävyisyys ja lempeys.” Notebook Leaflets, 60, 61.